

PEELE128 - Ζητήματα Ειδικής Εκπαίδευσης

Τίτλος μαθήματος	Ζητήματα Ειδικής Εκπαίδευσης				
Κωδικός μαθήματος	PEELE128				
Κατηγορία μαθήματος	Επιλεγόμενο Επιστημών Αγωγής				
Επίπεδο	Πτυχίο				
Έτος/ Εξάμηνο	4ο έτος Χειμερινό ή Εαρινό εξάμηνο				
Όνομα διδάσκοντα/ ουσας	Δρ. Όλγα Λύρα				
ECTS	6	Διαλέξεις / Εβδομάδα	1/ 3 ώρες ανά εβδ.	Εργαστήριο / Εβδομάδα	-
Σκοπός και στόχοι μαθήματος	<p>Στόχος του μαθήματος είναι η συζήτηση γύρω από ένα ευρύ φάσμα θεμάτων αναφορικά με την Ειδική και Ενιαία Εκπαίδευση. Περιλαμβάνονται θέματα όπως: βασικές έννοιες γύρω από την αναπηρία · ιστορική εξέλιξη της Ειδικής και Ενιαίας Εκπαίδευσης στην Κύπρο · διεθνείς εξελίξεις και τάσεις στην Ενιαία Εκπαίδευση · σύγχρονες εννοιολογικές προσεγγίσεις του φαινομένου της αναπηρίας και ο αντίκτυπός του στο σχεδιασμό εκπαιδευτικών πρακτικών · μελέτη των εκπαιδευτικών φιλοσοφιών για τα άτομα με αναπηρία με έμφαση στην ένταξη και την ενιαία εκπαίδευση. Σύγχρονες τάσεις και εκπαιδευτικές πρακτικές στην ενιαία εκπαίδευση, όπως διδακτικές στρατηγικές αποτελεσματικής διδασκαλίας για μαθητές με και χωρίς αναπηρία, διδακτικά μοντέλα συνεκπαίδευσης, εργαλεία αυτο-βελτίωσης σχολικών μονάδων, συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών γενικής και ειδικής εκπαίδευσης και συνεργασία μεταξύ σχολείου και οικογένειας μαθητών με αναπηρία.</p>				
Μαθησιακά αποτελέσματα	<p>Με την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση να:</p> <p><i>Ενότητα 1: Εισαγωγή</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Γνωρίζουν βασική ορολογία του επιστημονικού τομέα της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. ❖ Περιγράφουν το στόχο και το σκοπό της Ειδικής Εκπαίδευσης ως εξατομικευμένης, εντατικής και στοχοκατευθυνόμενης διδασκαλίας. ❖ Να κατανοήσουν την εξέλιξη του πεδίου της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης σε συνδυασμό με το ιστορικό πλαίσιο και τις κοινωνικο-πολιτικές εξελίξεις στην Κύπρο. ❖ Γνωρίζουν τη σύγχρονη Νομοθεσία της Κυπριακής Δημοκρατίας (Ν.113(Ι)/1999) σε σχέση με την εκπαίδευση παιδιών με ειδικές ανάγκες (ΕΑ). ❖ Να περιγράφουν τις βασικές πρόνοιες του κυπριακού νόμου 113(Ι)/1999 ένταξης (και των τροποποιήσεων του Ν.69(Ι)/2001) σε σχέση με τον 				

εντοπισμό, αξιολόγηση, και κατάρτιση ατομικού προγράμματος εκπαίδευσης μαθητών με ειδικές ανάγκες στο γενικό σχολείο.

- ❖ Συζητούν τα κυριότερα προβλήματα εφαρμογής του θεσμού της σχολικής ένταξης στην Κύπρο.

Ενότητα 2: Ιστορική εξέλιξη της Ειδικής και Ενιαίας Εκπαίδευσης στο διεθνή χώρο

- ❖ Περιγράφουν συνοπτικά τα διαφορετικά ιστορικά στάδια της αντιμετώπισης των ατόμων με ειδικές ανάγκες από το 1900 έως σήμερα.
- ❖ Γνωρίζουν διεθνείς συμβάσεις που αποτέλεσαν ορόσημα για τα δικαιώματα και ιδιαίτερα για την εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία, όπως η διεθνής διακήρυξη της Salamanca (UNESCO, 1994) και η διεθνής σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (United Nations, 2006).
- ❖ Συζητούν τη συμβολή των διεθνών και ευρωπαϊκών συμβάσεων στην προώθηση της ισότιμης συμμετοχής των ατόμων με ειδικές ανάγκες στην εκπαίδευση και στην κοινωνία.

Ενότητα 3: Θεωρητικές ερμηνευτικές προσεγγίσεις της αναπηρίας

- ❖ Κατανοούν τη σημασία των διαφορετικών θεωρητικών ερμηνευτικών προσεγγίσεων της αναπηρίας.
- ❖ Περιγράφουν τις βασικές αρχές και τα χαρακτηριστικά του ιατρικού, του φιλανθρωπικού και του κοινωνικού μοντέλου προσέγγισης και ερμηνείας της αναπηρίας.
- ❖ Να στέκονται κριτικά απέναντι στη συμβολή της κάθε προσέγγισης στην εκπαίδευση και να τις συσχετίζουν με τις εκπαιδευτικές φιλοσοφίες του διαχωρισμού, της ένταξης και της ενιαίας εκπαίδευσης.

Ενότητα 4: Ειδική Εκπαίδευση - Ένταξη - Ενιαία Εκπαίδευση: Ορισμοί, εννοιολογικές αποσαφηνίσεις και αρχές

- ❖ Αναλύουν τις τέσσερις εκπαιδευτικές φιλοσοφίες για τα άτομα με ειδικές ανάγκες: αποκλεισμός, ειδική εκπαίδευση, ενταξιακή εκπαίδευση, ενιαία εκπαίδευση.
- ❖ Περιγράφουν το θεωρητικό υπόβαθρο, τις βασικές αρχές και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της κάθε εκπαιδευτικής φιλοσοφίας.
- ❖ Αντιπαραθέτουν τις ποιοτικές διαφορές μεταξύ τους και να περιγράφουν τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της ενιαίας εκπαίδευσης.
- ❖ Γνωρίζουν το ιστορικό και θεωρητικό υπόβαθρο της πρακτικής του διαχωρισμού μαθητών με αναπηρία.
- ❖ Συζητούν τους περιορισμούς και τα προβλήματα της εφαρμογής του θεσμού της ένταξης στην πράξη.
- ❖ Εξηγούν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της συνεκπαίδευσης και να ορίζουν τι σημαίνει σχολεία που προωθούν τη συνεκπαίδευση.

- ❖ Επιχειρηματολογούν για τη σκοπιμότητα και σημασία της συνεκπαίδευσης μαθητών με και χωρίς ειδικές ανάγκες στο ενιαίο σχολείο.
- ❖ Επισημαίνουν τους παράγοντες που συμβάλλουν στην επιτυχία/αποτυχία εφαρμογής ενιαίων σχολείων.

Ενότητα 5: Αποτελεσματική διδασκαλία σε τάξεις συνεκπαίδευσης

- ❖ Περιγράφουν τη σημασία του ρόλου των εκπαιδευτικών στην εκπαίδευση μαθητών με ειδικές ανάγκες.
- ❖ Αναλύουν και να εφαρμόζουν διδακτικές στρατηγικές αποτελεσματικής διδασκαλίας για μαθητές με ειδικές ανάγκες σε τάξεις συνεκπαίδευσης ή σε ειδικά σχολεία (βάση του πλαισίου εκπαίδευσης του μαθητή).
- ❖ Εξηγούν και να εφαρμόζουν διδακτικές πρακτικές, όπως η διαφοροποίηση, η ανάλυση έργου και η ανατροφοδότηση με θετική ενίσχυση.
- ❖ Διαφοροποιούν διδακτικούς στόχους, μαθησιακές δραστηριότητες, μεθόδους και τρόπους αξιολόγησης, ώστε να προσαρμόζουν το διδακτικό περιεχόμενο στις ανάγκες όλων των μαθητών.

Ενότητα 6: Συνεργατική διδασκαλία εκπαιδευτικών γενικής και ειδικής εκπαίδευσης

- ❖ Συζητούν τα χαρακτηριστικά, τις προϋποθέσεις, καθώς και τα εμπόδια για την αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών γενικής και ειδικής εκπαίδευσης.
- ❖ Παραθέτουν τα οφέλη και τις υποχρεώσεις της συνεργατικής διδασκαλίας.
- ❖ Περιγράφουν τα κυριότερα διδακτικά μοντέλα συνεργατικής διδασκαλίας.
- ❖ Αξιολογούν την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας μεταξύ ειδικού και γενικού εκπαιδευτικού, όντας σε θέση να κάνουν αυτο-αξιολόγηση και αναστοχασμό γι' αυτή.

Ενότητα 7: Διδακτικά μοντέλα συνεκπαίδευσης

- ❖ Περιγράφουν διδακτικά μοντέλα συνεκπαίδευσης μαθητών με και χωρίς ειδικές ανάγκες που έχουν καταγραφεί ως αποτελεσματικά για τη μαθησιακή διαδικασία.
- ❖ Οργανώνουν τις κατάλληλες περιβαλλοντικές τροποποιήσεις και διδακτικές διαφοροποιήσεις για αποτελεσματική διδασκαλία μαθητών με και χωρίς ειδικές ανάγκες.
- ❖ Παρουσιάζουν κατάλληλες και αποδοτικές πρακτικές συνεκπαίδευσης και διδακτικές στρατηγικές αποτελεσματικής διδασκαλίας μαθητών με και χωρίς ειδικές ανάγκες.
- ❖ Στηρίζονται σε συγκεκριμένα διδακτικά μοντέλα συνεκπαίδευσης με στόχο το σχεδιασμό μαθησιακών δραστηριοτήτων και περιβαλλοντικών τροποποιήσεων για αποτελεσματική συνεκπαίδευση μαθητών με και

	<p>χωρίς ειδικές ανάγκες και να αναλύουν κριτικά τα αποτελέσματα της εφαρμογής τους</p> <p><i>Ενότητα 8: Εργαλεία αυτο-αξιολόγησης και αυτο-βελτίωσης σχολικών μονάδων</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Κατανοούν τη σημασία της αυτο-αξιολόγησης των σχολικών μονάδων αναφορικά με το κατά πόσο είναι υποστηρικτικά στη διαφορετικότητα στο σχολικό περιβάλλον και στη συνεκπαίδευση μαθητών με διαφορετικό υπόβαθρο (γλωσσικό, πολιτισμικό, κοινωνικο-οικονομικό κτλ.) και διαφορετικές ικανότητες. ❖ Αναφέρονται σε εργαλεία αυτο-αξιολόγησης και αυτο-βελτίωσης των σχολικών μονάδων. ❖ Γνωρίζουν το περιεχόμενο και να κατανοήσουν τη χρήση ενός τέτοιου εργαλείου (Index for Inclusion). ❖ Εφαρμόσουν στην πράξη το εργαλείο αυτό, στη βάση ενός σεναρίου με πραγματικές συνθήκες μίας σχολικής κοινότητας. ❖ Αξιολογούν τα αποτελέσματα της χρήσης του εργαλείου και να επαναπροσδιορίζουν νέους στόχους. <p><i>Ενότητα 9: Συνεργασία μεταξύ σχολείου και οικογένειας μαθητών με αναπηρία</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Περιγράφουν τις βασικές αρχές που διέπουν την αποτελεσματική επικοινωνία μεταξύ εκπαιδευτικών και οικογένειας μαθητών με αναπηρία στο σχολικό περιβάλλον. ❖ Επεξηγούν τους ρόλους που μπορεί να αναλάβει ένας γονέας στη στήριξη της διαδικασίας μάθησης του παιδιού του. ❖ Σχεδιάζουν και εφαρμόζουν αποτελεσματικούς τρόπους και στρατηγικές επικοινωνίας μεταξύ των δύο μερών. ❖ Αξιολογούν την ποιότητα της συνεργασίας μεταξύ σχολείου και οικογένειας μαθητών με ειδικές ανάγκες και να επανασχεδιάζουν (όπου κρίνεται απαραίτητο) και προσαρμόζουν τους τρόπους επικοινωνίας με βάση το προφίλ και τις προτιμήσεις της κάθε οικογένειας. <p><i>Ενότητα 10: Σύνοψη – προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση του μαθήματος</i></p>		
<p>Προ-απαιτούμενα</p>	<p>Κανένα</p>	<p>Συν-απαιτούμενα</p>	<p>Κανένα</p>
<p>Περιεχόμενο μαθήματος</p>	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Ενότητα 1: Εισαγωγή – Εννοιολογικές αποσαφηνίσεις και κυπριακή πραγματικότητα <ul style="list-style-type: none"> • Εισαγωγή στο μάθημα: Παρουσίαση διαγράμματος • Εισαγωγή σε: <ul style="list-style-type: none"> ○ Βασική ορολογία της Ειδικής Εκπαίδευσης 		

	<ul style="list-style-type: none"> ο Ειδική Εκπαίδευση στην Κύπρο: <ul style="list-style-type: none"> i. Ιστορικά στάδια εξέλιξης του πεδίου της Ειδικής και Ενιαίας Εκπαίδευσης στην Κύπρο. ii. Ο Περί Αγωγής και Εκπαίδευσης Παιδιών με Ειδικές Ανάγκες Νόμος 113(I)/1999: Δομές εκπαίδευσης · Προβλήματα εφαρμογής του θεσμού της ένταξης στην Κύπρο. ❖ Ενότητα 2: Ιστορική εξέλιξη της Ειδικής και Ενιαίας Εκπαίδευσης στο διεθνή χώρο ❖ Ενότητα 3: Θεωρητικές ερμηνευτικές προσεγγίσεις της αναπηρίας ❖ Ενότητα 4: Ειδική Εκπαίδευση - Ένταξη - Ενιαία Εκπαίδευση: Ορισμοί, εννοιολογικές αποσαφηνίσεις και αρχές ❖ Ενότητα 5: Αποτελεσματική διδασκαλία σε τάξεις συνεκπαίδευσης ❖ Ενότητα 6: Συνεργατική διδασκαλία εκπαιδευτικών γενικής και ειδικής εκπαίδευσης ❖ Ενότητα 7: Διδακτικά μοντέλα συνεκπαίδευσης ❖ Ενότητα 8: Εργαλεία αυτο-αξιολόγησης και αυτο-βελτίωσης σχολικών μονάδων ❖ Ενότητα 9: Συνεργασία μεταξύ σχολείου και οικογένειας ❖ Ενότητα 10: Σύνοψη – προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση του μαθήματος
<p>Μέθοδοι Διδασκαλίας</p>	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Διαλέξεις από τη διδάσκουσα (χρήση power point). ❖ Ανάλυση στην τάξη της κυπριακής νομοθεσίας και διεθνών συμβάσεων και διακηρύξεων. ❖ Συζήτηση σε ομάδες και στην ολομέλεια της τάξης στη βάση ερωτήσεων που τίθενται από τη διδάσκουσα ανά διδακτική εβδομάδα. ❖ Ασκήσεις στην τάξη επάνω σε σενάρια που αφορούν σε διαστάσεις του μαθήματος (π.χ. διαφοροποίηση της διδασκαλίας, συνδιδασκαλία εκπαιδευτικών γενικής και ειδικής εκπαίδευσης, στρατηγικές επικοινωνίας μεταξύ σχολείου και οικογένειας, κ.ά.) με στόχο την βελτίωση της σχολικής συμμετοχής και μάθησης όλων των μαθητών στο πλαίσιο του ενιαίου σχολείου. ❖ Εργασία στην τάξη για την εφαρμογή εργαλείων αυτο-αξιολόγησης και αυτοβελτίωσης της σχολικής μονάδας. ❖ Χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-learning του Πανεπιστημίου ως υποστηρικτικού διδακτικού μέσου στο μάθημα.
<p>Βιβλιογραφία</p>	<p><u>Βασική:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Σούλης, Σ.Γ. (2008). <i>Ένα Σχολείο για Όλους, από την έρευνα στην πράξη. Παιδαγωγική της Ένταξης</i>. Τόμος Β΄. Αθήνα: Gutenberg. ❖ Ζώνιου-Σιδέρη, Α. (2004). <i>Σύγχρονες ενταξιακές προσεγγίσεις</i>. Τόμος Β΄. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

- ❖ Heward, W. (2011). *Παιδιά με ειδικές ανάγκες, μια εισαγωγή στην ειδική εκπαίδευση* (Επιμ. Α. Δαβάζογλου & Κ. Μ. Κόκκινος, μτφρ. Χ. Λυμπεροπούλου). Αθήνα: Τόπος (Πρωτότυπη έκδοση, 2009).
- ❖ Εγχειρίδιο Μαθήματος: Παρουσιάσεις διδάσκουσας (Δρ. Όλγα Λύρα)

Συμπληρωματική (αναφορές):

1. Ελληνόγλωσση:

- ❖ Βεκύρη, Ι., & Κωτούλας, Β. (2005). Συνδιδασκαλία. Στο Σ. Παντελιάδου, *Επιμόρφωση και εξειδίκευση εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στις δυσκολίες μάθησης* (σ. Γ57-Γ66). Θεσσαλονίκη: Π.Τ.Ε.Α. Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
- ❖ Βλάχου, Α., Διδασκάλου, Ε., & Παπανάνου, Ι. (2012). Ενωσιολογικές προσεγγίσεις της αναπηρίας και οι επιπτώσεις τους στην εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία. Στους Α. Ζώνιου-Σιδέρη, Ε., Ντεροπούλου-Ντέρου, Α. Βλάχου-Μπαλαφούτη (Επιμ. Έκδ.), *Αναπηρία και εκπαιδευτική πολιτική, Κριτική προσέγγιση της ειδικής ενταξιακής εκπαίδευσης* (σελ. 65-89). Αθήνα: Πεδίο.
- ❖ Ζώνιου-Σιδέρη, Α. (2004). Η εξέλιξη της Ειδικής Εκπαίδευσης: Από το Ειδικό στο Γενικό Σχολείο. Στο Α., Ζώνιου-Σιδέρη (επιμ.), *Σύγχρονες Ενταξιακές Προσεγγίσεις* (Τόμ. Β, σσ. 9-33). Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα (ανατύπωση Πεδίο 2011).
- ❖ Ζώνιου-Σιδέρη, Α., Ντεροπούλου-Ντέρου, Ε., & Βλάχου-Μπαλαφούτη, Α. (2012). *Αναπηρία και εκπαιδευτική πολιτική*. Αθήνα: Πεδίο.
- ❖ Ζώνιου-Σιδέρη, Α. & Ντεροπούλου-Ντέρου, Ε. (2008). Συνεργασία σχολείου και οικογένειας: Ανάλυση λόγου των εμπειριών γονέων παιδιών με αναπηρίες, στο Φτιάκα, Ε. (Επιμ. έκδ.) *Περάστε για έναν καφέ: Σχέσεις οικογένειας και σχολείου στην κόψη της διαφορετικότητας*, Αθήνα: Ταξιδευτής.
- ❖ Κυπριωτάκη, Μ., Φραγγογιάννη, Μ. Ε., & Μανωλίτσης, Γ. (2010). Γονείς και παιδιά με εμπόδια στη ζωή και στη μάθηση: Αντιλήψεις, σχέσεις αλληλεπίδρασης και δραστηριότητες. Στων Αικ. Κορνηλάκη, Μ. Κυπριωτάκη, & Γ. Μανωλίτσης (Επιμ. έκδ.). *Πρώιμη Παρέμβαση: Διεπιστημονική Θεώρηση* (σσ. 147-176) Αθήνα: Πεδίο.
- ❖ Σούλης, Σ.Γ. (2002). *Παιδαγωγική της ένταξης. Από το "Σχολείο του Διαχωρισμού" σε ένα "Σχολείο για Όλους"*. Τόμος Α'. Αθήνα: Τυπωθήτω-Γ. Δαρδανός.
- ❖ Σούλης, Σ. (2013). *Εκπαίδευση και αναπηρία*. Αθήνα: Εθνική Συνομοσπονδία ατόμων με αναπηρία.
- ❖ Φτιάκα, Ε. (2007). Κεφάλαιο 3: Από που ερχόμαστε και που πάμε; Κυπριακή πολιτεία και ειδική εκπαίδευση. Στο Ε. Φτιάκα (Επιμ.), *Ειδική και ενιαία εκπαίδευση στην Κύπρο* (σσ. 51-75). Λευκωσία: Ταξιδευτής.

2. Ξενόγλωσση:

- ❖ Ainscow, M. (2005). Developing Inclusive Education Systems: What are the levers for change?, *Journal of Educational Change*, 6, 109–124.

	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Allan, J. (2008). <i>Rethinking inclusive education, the philosophers of difference in practice</i>. The Netherlands: Springer. ❖ Armstrong, F., Armstrong, D., & Barton, L. (Eds.). (2000). <i>Inclusive Education –Policy, Contexts and Comparative Perspectives</i>. London: David Fulton. ❖ Booth, T., Ainscow, M. (2002). <i>Index for Inclusion. Developing learning and participation in schools</i>. Bristol, UK: Centre for Studies on Inclusive Education. Αναρτήθηκε από: http://www.eenet.org.uk/resources/docs/Index%20English.pdf ❖ Eredics, N. (2018). <i>Inclusion in Action: Practical Strategies to Modify Your Curriculum</i>. Baltimore: Brookes Publishing Company. ❖ Liasidou, A. (2007). Inclusive education policies and the feasibility of educational change: the case of Cyprus, <i>International Studies in Sociology of Education</i>, 17 (4), 329-347. ❖ Liasidou, A. (2008). Politics of inclusive education policy-making: the case of Cyprus. <i>International Journal of Inclusive Education</i>, 12(3), 229-241. ❖ Mittler, P. (2009). The global context of inclusive education, the role of the United Nations. In D., Mitchell (Ed.), <i>Contextualizing inclusive education, evaluating old and new international perspectives</i> (pp. 22-36). Oxfordshire: Routledge. ❖ Scruggs, T. E., Mastropieri, M. A., & McDuffie, K. A. (2007). Co-teaching in inclusive classrooms: A metasynthesis of qualitative research. <i>Exceptional Children</i>, 73(4), 392-416. ❖ Tzivinikou, S. (2015). Collaboration between general and special education teachers: Developing co-teaching skills in heterogeneous classes. <i>Problems of Education in the 21st Century</i>, 64, 108-1 ❖ United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (1994). <i>The Salamanca statement and framework for action on special needs education</i>. World Conference on Special Needs Education: Access and Quality. Paris: UNESCO. Ανακτήθηκε από: http://www.unesco.org/education/pdf/SALAMA_E.PDF ❖ United Nations General Assembly (2006). <i>Convention on the Rights of Persons with Disabilities</i>. New York: United Nations. <p>World Health Organization (2002). <i>Towards a Common Language for Functioning, Disability and Health: ICF, The International Classification of Functioning, Disability and Health</i>. Geneva: WHO. Αναρτήθηκε από: http://www.who.int/classifications/icf/training/icfbeginnersguide.pdf</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Vanegas, S. B., & Abdelrahim, R. (2016). Characterizing the systems of support for families of children with disabilities: A review of the literature. <i>Journal of Family Social Work</i>, 19(4), 286-327.
Αξιολόγηση	<p>Ποσοστώσεις Αξιολόγησης:</p> <p>Στο πλαίσιο του μαθήματος γίνεται συνεχής αξιολόγηση, η οποία αποτυπώνεται στα εξής:</p> <p>1) Συμμετοχή στις ομαδικές δραστηριότητες και συζητήσεις στην τάξη: 5%</p>

	<p>2) Εργασίες:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. E.1: 5% ii. E.2: 10% iii. E.3: 20% <p>3) Τελική γραπτή εξέταση: 60%</p> <p><u>Εργασίες:</u></p> <p><i>E. 1: Ανάλυση της διεθνούς Διακήρυξης της Salamanca (UNESCO, 1994):</i> Απαιτείται μελέτη του κειμένου της διεθνούς Διακήρυξης της Salamanca (UNESCO, 1994) και σύνοψη επιλεγμένων άρθρων αναφορικά με την περιγραφή, τις αρχές, τις προϋποθέσεις και τα χαρακτηριστικά ενός 'Σχολείου για Όλους'. Εργασία έκτασης 1000 λέξεων σε ομάδα (2 φοιτητών).</p> <p><i>E. 2: Προετοιμασία διδακτικής ενότητας στο πλαίσιο συνεργατικής διδασκαλίας:</i> Στο πλαίσιο συνεργατικής διδασκαλίας ενός εκπαιδευτικού γενικής και ενός ειδικής εκπαίδευσης, οι φοιτητές καλούνται να επιλέξουν μία διδακτική ενότητα ενός μαθήματος του δημοτικού σχολείου και να αναπτύξουν ένα λεπτομερές σχέδιο διδασκαλίας, όπου θα συζητάται ο ρόλος των δύο εκπαιδευτικών, ο καταμερισμός και η οργάνωση των μαθησιακών δραστηριοτήτων και η αξιολόγηση της μεταξύ τους συνεργασίας. Εργασία έκτασης 1000 λέξεων σε ομάδα (2 φοιτητών).</p> <p><i>E. 3: Περιγραφή και εφαρμογή ενός επιλεγμένου διδακτικού μοντέλου συνεκπαίδευσης:</i> Στη βάση υποθετικού σεναρίου, αναμένεται από τους φοιτητές η περιγραφή μίας τάξης συνεκπαίδευσης μαθητών με και χωρίς ειδικές ανάγκες και η επιλογή ενός διδακτικού μοντέλου συνεκπαίδευσης – από αυτά που έχουν συζητηθεί στην τάξη – και, στη συνέχεια, η εφαρμογή του στη βάση διαφοροποιημένης διδασκαλίας ενός διδακτικού αντικειμένου από τα επίσημα διδακτικά βιβλία του Υπουργείου Παιδείας. Ατομική εργασία έκτασης 2000 λέξεων.</p>
Γλώσσα	Ελληνική